

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina, II. Teil - Cod. Karlsruhe 1610

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], 1788-1796

Phorcenses ad Vinipinam

[urn:nbn:de:bsz:31-68596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-68596)

1.

Ernesto Ludovico Deimling

Viro civique bono

Vitæ ac Bertholdi Deimling, et cuius ad Phœ-
 censium, qui, sic duce ne quia vita principis
 Caperet detrimenti d. 8 Maii. Ibi se detestantur
 Felina ab oblivione vindictas et Principis opti-
 mi favorem gratulatur amicis Hohenbergensibus.

1788.

Uelera detorosa anima, plebeia sacre
 Nomina, pro totis legionibus hi tamen et pro
 Omnibus auxiliis atq. omni pube Latina,
 Perficiunt Jis infelix, tetrag. parente.
 Juvenalis.

Lectari.

Carmen. hoc amicitia Taciti, Typis quidem ex-
 cursum, et dramati Deimling, ante in memoriam
 cuius suorum conscripto, adjuvatum fuit sed
 nescio quod Typotheta vitio tot mundis infelix
 ut me auctorem eius nominari pœnitet. Unde
 illud revidi, namq. expunxi, quod Typotheta
 aut incuria fudit.
 Aut fortuna parvam curit natura.
 1788.

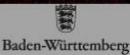
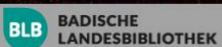
Uicinas quas ludem tenetis oblivio tenet.
 In laceram redeunt te revocante tuus.
 Anxietate heros, qd. non praestantior hostis,
 Sed fatum, et maior copia stravit funem.
 Eoregum civis vitam qui principis epula
 Morte redemerant, et recidere vici.
 Sic erat in fatali: clamentior unus et alter
 Ducis rex sacrorum libera usque dedit.
 (Amisid monachis, vicesq. adhibentibus omnes
 Na. cre. lente magis religione mori,
 Algeret, rueret penitusq. antiquus. Bœtini
 cum raperet regi innot diadema tog.

Nec regi, talis defuncto, filius esset
Heros nec frater substituendus ei,
In partes abeunt. Pars stupens amica prioris,
Et patrum priores religionis amans
Phocibus, dolens cessare tot iuris iniquum
Censuit, Austriacam ducerisse dognum.
Sed, peccata cuncti sacri pars altera, malens
Excussis rebus sperdere cuncta iure,
Et non formidans sibi, plus oneris, cuncta
A moribus, stupens qui moderabitur eam.
In primis et us, quos Teuon nomen, et cum
Non meus ornatur candida, pacis amans,
Ancepi monte deo fuit, illud, quod iure multo
Quod post considerat, quem diadema bedit,
Tandem forte minus, deicit sic exites aequa
Selasit regem te, Frederice! sibi.
Insuper socii quos consulis et sacro iure
Inimicum censent, in perditionem velis,
Sed timula addit comitum diuosa marito
Regis nata, uxor regis et esse volens,
Et trahit in partes, te qui cedere, uirumque
Cui data sacrorum cura, Suprema fuit.
Hic non preterit pietatis, et esse queritas,
Sacrum solius nolle cadere nefas.
At tandem cadens, simulans ut cedere, namque
Quis id oblatum iam diadema tibi?
In terras properas, te qui uoluerit, tuamque
Portas exceptus Maximas uelis in his.
Sic ades, atq. tuo diadema (sed omnino inique)
Sic capiti ciuos empouere noui,
Armatus, Austriacis patens de stipe, nihil non
Iam sibi tentandum, regnes et ipse rebus.
Atq. mora bellum tibi condita, atq. sacro
Auxiliante, tuas milite frangit opes.
At Pragam uix sit mox haesit, et arguunt alborum
Cum pro rege suo condidit illic sonas
Quem, traxerat iuxta magnus rex ipse, quos haesit
Cum, uenerat eum, Maximilianus ornans.
Tunc fuit inde tibi, Germania, terra materans.
Tunc rabies, adus, fuit utriusq. tuas.
Sic, cum fratrem amicos discordia scindit,
In plerumq. furor nescit tenere modum.

Non tulit hoc facinus scelus, Frederici: factus, qui
Iamque farinam gloria stippis erat.
Jura negata sibi deerte iudicis esse
Ante videns, illam cum graviter dolens.
Scilicet heredes se tradidit esse, mollesq.
In patrias terras iuris habere nihil
Nec vero pati et statim succedere Casar,
Hic minitans ceenas qui remouetur ces)
Nunc sciam, postquam terris debet insuper atq.
Formidans, etiam religionis popi,
Cum sibi vicinus oras hostilibus armis
Comperit invadi, surgere ducit opus.
At, si flamma domus raris et prima progrediat,
Virentis suspens et non facta petat.
Terrorat reliquos, fortuna favoritior hosti,
Et Germanorum Caesaris ira minuat,
Aspera principibus dictantis iura Picunia,
Et proseribentis, qui tenuere Regni,
Fars sacem praestit, et supplex abiecit arma,
Fide sed horum digna quadriga impendi:
Marcellus, Bernhardus, Sado Magnus, Sacerus,
Manusfeldus, Comes, Normia quanta vicalem!
Præmiss ad arma vocat civis, nota tamen ante
Terra concedit publica iura sua,
Principe sub iuvchi, belli vitante pericla,
Nil formidandum civibus esse putans,
Sic privatus agit bellum, comitatur et ipsum
Fortis, tam forti digna cetera duci,
Auspiciis gardens suis, et Marte secundo
Procediens, damni nil metuensq. sibi,
Per unum, quæ belli non raro fors solet esse)
Ad Nicium fuerat manus iniquus in
Manusfeldensis abest, alios vitantes in hostes
Militæ cum medio Marcellus solus abest, eo
Justitia caussa, pietas, fuerunt rejectus
Maone, Sado, (hostes non, peritiam globo)
Jillius, abgredibus nam mem, sicut, ardet tandem
Picibus in solis impigra sacra manus.
Improvistus atq. Sado, damna creat
Antonat horum duci, bellus, concussa fragore
Contremuit insolite, miles ceter, stupor

Cuncta subacta tremunt. Germania libera finem
 Jam libertati. libet atq; iure.
 Ne tamen intereat penitus, Gustavus Adolphus
 Tandem succurrit, rex generosus adest
 Quæ Rex adiuvit, veritas, ser. equus, et c. est
 Sinder atq; Mater, terra subacta tenet.
 S. cum Sarmationum populo victoribus armis
 Dimicant, verum sedens pacis init.
 Ne procul a patris sua respicerent nomina
 Finibus horruentis proximis hostes eos.
 Vix venit hui belli notatus forma, prius opem
 Fugerunt, flammæ stant, præc. sunt, vici
 Cuius vitam semper cetera straverat ante.
 Nemo fuit, atq; orari vulnere læsus cbit.
 Sanguine vob. vobis, vobis pro quibus, sanctus
 Phœnces! luxit, dicitur longè Nicer,
 Sed iam disparibus qui vos prostraverat armis,
 Victorum vixit, vultu torque, Lycus.
 Gracia Phœnces! si vos, vel Roma, tulisset,
 Nomina caementibus vestra notata darent.
 Sed Germania tacit non idetis talis gens, nec
 Conscia victoris, carminibus longa sibi.
 Gracia Theonopylas, et nomina vestra, lacens.
 Libera dem. fuerat, semper in ore talit.
 Roma vos Pubius tercentium nominat, sui
 Omnes pro patria sui cecidere die.
 Galles, Calitanos exorna laude, theatro
 Infers et in tabulis cum duce sine super las.
 Sed pauci fuerant, sui, ne cum sine prope
 Et simul interit non, reuere inori.
 Vixit eos hostis, iuxta, fama, nec illi
 Vita servando spes, sapor, ulla fuit.
 Rex morti addidit, succulens, damnat tal ipsi.
 Nominibus suis, hos sequimur vobis.
 Residens mortem, pietrix inopina sed vobis
 Pietatis, spolia, ipsa superba venit.
 Finibus illa suis, possessas fuerat hostes,
 Per mare iam, vici castra salutal seand. 111
 Plauibus excipitur, dignis. Vix conspexit illos.
 Quos diuos statuit conuatis ino, nec
 Ora cis veniam vita, generosa prius, quæ in
 Oscula latant, det sua orna vici.
 Et tal' exori quis talia vota, neq; sibi.
 Rex subito vinctis demere vincta iubet.

Indignamque prius quos condempnerat, esse
 Arma, sed istos clari cuncta recessu viros.
 Cum ver ingenium victoriam laudat in ipso
 Abste etiam, Ditionem laudat et agmen datus
 Sic qui pro patria se devere salute
 Arma lati radium incolunt, domum
 Adportant, sua patris bona cuncta veris
 Et castri veri sunt patriaeque patres.
 Quibus id celebrat, qui novis, et ambigit, uti
 Pictori, an pictis, mater tentandis honor.
 Sed pictas dicit Phocenses, vestra fidesq,
 Inan molis fregit, nec timor ipse latet
 Vos iactis, sedis sperat, sine nomine, fardua
 Nonna coclithas equita vestra ferant, 120.
 At, veluti radios solis, licet atra marentur
 Nubila per multa non temeranda dies
 Illa tamen radiis, obscendit, humumq, retendit
 Prostratis illis, volendiliorq, sucat
 Sic quoq, qua vestram, clatorem spectat, exp,
 Nam, tunc et, volendit, nunc, tu, laco, nova,
 Nunc e, stipes, tua, tandem, dior, sione, dicentis,
 Sappho, dudu, nominis, vitor, ad, est,
 Otia, qua, ducit, incita, coeute, sacra,
 Musaeum, studio, velle, patriaeq, ma, 125.
 Pictate, recedit, patrum, laudis, hinc,
 Natalis, sui, pridem, sola, sole,
 Quos, gales, illis, et, suar, mis, principis, et, sui
 Motti, fortis, domus, succubitus, sui,
 Digna, putans, castis, nam, quis, non, digna, putaret,
 Dixit, in, castis, drama, sed, q, canit,
 Lyce, caletanis, dicens, sic, gloria, danda, meis,
 Nonne, etiam, patribus, gloria, danda, meis,
 Privatus, labor, hic, et, paucis, nobis, amicis, 130.
 Vir, con, suus, serenia, docta, viri,
 Principis, et, secus, tandem, pervenit, ad, aures,
 Nomina, mirantis, tanta, latere, diu,
 Sams, tuus, Carolus, Fridericus, amos, decusq,
 Bada, tuum, curis, cultor, amant, boni,
 Nomina, clara, suis, astra, vix, nota, tenebris
 Creptum, et, publica, iusta, novel,
 Princes, monnoem, laudes, memorare, virorum
 Mas, fuit, et, nat's, oesta, referre, patrum,
 Pictatemp, regibus, deus, et, sequeretur, avitam,
 Sibus, mentis, hoc, stimulare, modo. 135.

Sic quoque prestantes animas quod iudicat ipse
Principes est, vobis hic tribuendus honor!
Cuius, dicit Caroli, Patris, Nati, atq. nepotis
Nominibus (ideat sapientia) tractata venit,
Non transire diem censet solemnibus istam
Feste nisi debet sic renovetur honor.
Orator, vestra dignum virtute, decorus
Acquis virtutum praece disceret, adort,
Nobile collatum caudens sibi munus id, atq;
Duo vales insensu vos celebrare stulticia.
Principes quatuordecim hunc vobis, mandante nepotem
Lata parentem autem copia circumit avus,
Rhetora nobilibus dicitur datus optimus ipse
Audit et fortius sollicita tota domus
Lata suam tales patriam genuisse, nec ipse
Tis dicitur solvens datur porro virtus.
En dignam vestra laudem virtute! Revertit
Vestra, quales centum fama revolta, vix!
Sub tali impetio, meritis quae reddidit aurem
Præmia digna, male quae vobis esse nepos.
Principes sub tali, quis non, vestigia civis
Vestra laudem, patria condiderit omne Patrie
(Ne redet famam, ille dies, quae, male scindit
Præmia perit. Principes unus adhauc.)
Vobis, cuius, nonna iam Capnio perit ad astra,
Dai tibi, nobiles, primas dona reges,
Vobis, felix, latat. Hic de Principes, semper
Famam illis, non splendens ample domus:
Vobis, imitari tuos praece, latate et esum
De fama tandem vindice, civis tua
Principibus placuisse civis, nec illorum laus est.
Horatius.

2.

Linum. Lentum amice.

Non terra ferre omnes omnia possunt.
Pis illius.

Pina ferant alii patriae dulcissima mentes
Civibus adponant dulcia poma suam.
Alis alma terra, foveat, meliore frugibus
Lato, terra, dedit in nilo, parvumque, bene,
Nec nivo perpetua suppiter vixit eum.